

17- CHUYỆN VỢ CỦA PHẠM-MA-ĐẠT VÌ ĐỐ KỊ MÀ HẠI
CON LÀ PHÁP HỘ

Đức Phật ở thành Vương xá, nói với Đề-bà-đạt-đa:

–Ta thường để lòng thương nhớ người một cách sâu xa và thân, khẩu, ý của Ta đối với người cũng không có điều ác. Nay chúng ta hãy sám hối với nhau đi!

Đề-bà-đạt-đa mắng nhiếc Đức Phật rồi bỏ đi.

Các Tỳ-kheo thưa:

–Tại sao Đức Như Lai có Từ tâm mà Đề-bà-đạt-đa lại chửi rửa hung ác như thế?

Đức Phật dạy:

–Đâu có phải chỉ ngày hôm nay! Trong thời quá khứ, nước Ba-la-nại có một vị vua tên Phạm-ma-đạt, vợ tên là Bất Thiện Ý. Họ có người con tên là Pháp Hộ, thông minh, nhân từ. Nhà vua cho mời thầy về dạy cho thái tử học.

Bấy giờ vua Phạm-ma-đạt dẫn các thể nữ đi vào vườn thượng uyển để vui chơi. Khi ấy nhà vua dùng rượu dư mời phu nhân. Phu nhân tức giận mới nói:

–Ta thà đâm cổ thằng Pháp Hộ lấy máu để uống, chứ không chịu uống rượu này.

Nhà vua nghe lời ấy mới tức giận nói với những đứa trẻ cùng học, bảo Pháp Hộ đến. Khi Pháp Hộ đến, nhà vua nói:

–Ta muốn cắt cổ người.

Người con thưa cha:

–Con đâu có tội tình gì. Vả lại, đức vua chỉ có một mình con, vì sao lại giết con?

Vua nói:

–Ta không muốn giết con, nhưng đó là ý của mẹ con. Con hãy xin sám hối với mẹ con, nếu bà hoan hỷ, sẽ không giết con.

Người con liền hướng về phía mẹ sám hối mà nói:

–Mẹ chỉ có một mình con là con, vả lại con cũng không có tội lỗi gì, vì sao mẹ lại giết con?

Tuy người con nói như vậy nhưng người mẹ cũng không tha, liền đâm vào cổ con lấy máu mà uống.

Đức Phật dạy:

–Phụ vương thời đó chính là Câu-ca-ly. Người mẹ lúc đó chính là Đề-bà-đạt-đa. Người con chính là Ta. Lúc ấy Ta hoàn toàn không có tâm ác, nhưng mẹ Ta vẫn không cho Ta sám hối. Ngày hôm nay cũng vậy, y không nhận sự sám hối của Ta. Lúc đó mặc dù Ta bị giết nhưng Ta không có một ý nghĩ sân hận nào cả, hướng chi ngày hôm nay mà lại sân hận, có tâm ác hay sao?